

KVOPP000VS88

KANCELÁŘ VEŘEJNÉHO OCHRÁNCE PRÁV

602 00 Brno, Údolní 39
Telefon: 542 542 111
Fax: 542 542 112
E-mail: podatelna@ochrance.cz

V Brně dne 3. července 2014
Č. j.: PDCJ 1765/2014

Do vlastních rukou

Vážený pan

R S.

rodinná soustava

ROZHODNUTÍ

Vedoucí Kanceláře veřejného ochránce práv jako nadřízený orgán ve smyslu § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“),

rozhodl o odvolání pana R S., nar. [rozhodl] (dále jen „žadatel“) ze dne [rozhodl]

proti rozhodnutí Kanceláře veřejného ochránce práv č.j.

[rozhodl] kterým byla odmítnuta žádost o informace ze dne 16. 5. 2014 podle ustanovení § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím ve spojení s ustanovením § 81 a násl. zákona č. 500/2004 Sb. – správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) takto:

V souladu s ustanovením § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání zamítá a napadené rozhodnutí Kanceláře veřejného ochránce práv č.j. [rozhodl] ze dne [rozhodl] se potvrzuje.

O d ů v o d n ě n í:

I.

Dosavadní průběh správního řízení

Dne 16. 5. 2014 se na Kancelář veřejného ochránce práv (dále také jen „KVOP“) obrátil pan [rozhodl] s žádostí o informace. Žadatel požádal o podání informace

na položené otázky, a to písemnou formou. Žadatel citoval z odpovědi veřejného ochránce práv pod sp. zn. 3839/2011/VOP/VBC ze dne 8. 3. 2011: „Pokud stěžovatel jako poškozený nedoložil dostatečné podklady dokládající snížení (omezení) nebo ztrátu pracovní způsobilosti v souvislosti se služebním úrazem, nebylo možné mu z důvodu existujících pochybností o splnění zákonných předpokladů náhradu za ztrátu na platu po skončení neschopnosti výkonu služby přiznat.“ A následně položil následující otázky:

1.1- Dle citace, byl jsem propuštěn na základě lékařského posudku přezkumné komise při ÚVN Praha a na základě přezkumu tohoto posudku vyšší přezkumnou komisí v Hradci Králové, kdy mně po propuštění na základě těchto dokumentů byla vyplácena náhrada za ztrátu na platu, jaké jsou tedy další či jiné zákonné předpoklady?

1.2- Který zákon či právní předpis konkrétně určuje, zda bývalý zaměstnavatel může, či má přímo povinnost vyžádat si u bývalého zaměstnance další posudek zdravotního stavu bývalého zaměstnance?

1.3- Který zákon či právní předpis konkrétně určuje lhůtu, kdy bývalý zaměstnavatel může, či má přímo povinnost vyžádat si u bývalého zaměstnance další posudek zdravotního stavu bývalého zaměstnance?

1.4- Který zákon či právní předpis konkrétně určuje, za jakých okolností bývalý zaměstnavatel může, či má přímo povinnost zastavit vyplácení již přiznané náhrady za ztrátu na platu po skončení výkonu služby u bývalého zaměstnance?

1.5- Který zákon či právní předpis konkrétně určuje, že bývalý zaměstnavatel může, či má přímo povinnost zastavit vyplácení již přiznané náhrady za ztrátu na platu po skončení výkonu služby u bývalého zaměstnance, pokud tento bývalý zaměstnanec svému bývalému zaměstnavateli nepředloží dodatečný posudek o zdravotním stavu?

1.6- Pokud §2 odst. 2 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů, hovoří o tom, že se tento zákon nevztahuje na správní nebo jiné obdobné řízení, jak je možné, že Veřejný ochránce práv a Ministerstvo obrany berou tento zákon při správním řízení v mé věci v potaz?

1.7- Pokud se úřední osoba řídí něčím, co dle názoru této osoby přímo nevyjadřuje (implicitně) zákon, je tento názor úřední osoby nadřazen názoru která uvádí ve svých rozhodnutích Nejvyšší soud ČR, kde se přímo říká: „Při zjišťování toho, co bylo příčinou ztráty na výdělku, je možné přihlížet jen k takovým okolnostem, které nastaly a které měly za následek pokles výdělku zaměstnance. Došlo-li ke ztrátě na výdělku v důsledku utrpění pracovního úrazu, nemůže být takový závěr zpochybněn ani případným zjištěním, že zaměstnanec v den rozvázání pracovního poměru ve skutečnosti byl i nadále schopen vykonávat dosavadní práci; dodatečné zjištění v tomto směru (např. pomocí znaleckého posudku) nic nemůže změnit na skutečnosti, že důvodem, pro který zaměstnanec přestal vykonávat dosavadní práci a ukončil pracovní poměr, byla jeho nezpůsobilost vykonávat dosavadní práci pro následky utrpěného pracovního úrazu.“?

1.8- Který zákon či právní předpis konkrétně určuje, že bývalý zaměstnavatel může, či má přímo povinnost snižovat názor Nejvyššího soudu ČR, když ten přímo uvádí: „Při zjišťování toho, co bylo příčinou ztráty na výdělku, je možné přihlížet jen k takovým okolnostem, které nastaly a které měly za následek pokles výdělku zaměstnance.“?

1.9- Vzhledem k tomu, že jsem v souvislosti s pracovním (služebním) úrazem prodělal jako třetí operaci levého kolene plastiku předního zkříženého vazů B-T-B štěpem, což bylo po celou dobu řízení Veřejnému ochránci práv známo a je stále známo, je jistě v možnostech a kompetenci Veřejného ochránce práv zjistit, zda bych po takovémto zákroku mohl i nyní splňovat zdravotní klasifikaci A dle požadavků Ministerstva obrany ČR, kdy jsem tuto klasifikaci A měl při nástupu do služebního poměru vojáka z povolání a která mně byla po pracovním (služebním) úrazu snížena na klasifikaci C, a pokud bych zdravotní klasifikaci A již splňovat nemohl, pak se i jasně prokáže i poškození mého zdravotního stavu?

1.10- Je v právním státě, kterým ČR jistě je, zákon č.1/1993 Sb., Ústava ČR, a zákon č.2/1993 Sb., Listina základních práv a svobod nad právním (implicitním) názorem úředních osob?

Formulování otázek žadatel doplnil upozorněním: „Upozorňuji, že mé otázky v žádném případě nesměřují na právní názor! Právní názor byl již ze strany Veřejného ochránce práv vysloven a tyto otázky slouží k tomu, abych se dopátral toho, co Veřejného ochránce práv k tomuto názoru vedlo! Upozorňuji, že Veřejný ochránce práv prokazatelně prohlásil, že: „V právním státě lze totiž povinnosti ukládat pouze na základě zákona.“!“

Rozhodnutím KVOP č.j. _____ ze dne _____ byla žádost o informace ze dne _____ odmítnuta.

KVOP dospěla k závěru, že žadatel v jednotlivých otázkách reagoval na závěry šetření veřejného ochránce práv vedeného pod uvedenou sp. zn. Odpovědi na kladené otázky měly žadateli objasnit důvody (vnitřní motivy), které vedly ochránce k závěrům vysloveným po prošetření podnětu žadatele. Podle názoru KVOP není smyslem poskytování informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím obhajovat či vysvětlovat stanoviska a postup povinného subjektu; v konkrétním případě motivy, úvahy či důvody postupu veřejného ochránce práv. Svůj názor ochránce žadateli sdělil v jednotlivých odpovědích ze dne 8. března a 11. července 2013. Další doplnění závěrů ochránce či vysvětlení jeho názoru vyřízením v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím nebylo podle KVOP možné. Požadované informace (odpovědi na položené otázky) nejsou jinak zaznamenány.

Pokud žadatelem požadované informace neexistují, tj. nejsou ve smyslu § 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím zaznamenány, jejich poskytnutí nepřichází dle § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím v úvahu. Z toho důvodu byla žádost o informace ze dne 16. 5. 2014 odmítnuta podle § 15 zákona o svobodném přístupu k informacím. Správnost takového názoru podle správního orgánu I. instance potvrzuje i judikatura Nejvyššího správního soudu (rozsudek Nejvyššího správního soudu, č.j. 1 As 141/2011 ze dne 9. 2. 2012, dostupné na www.nsssoud.cz) a rovněž obsah důvodové zprávy k zákonu č. 61/2006 Sb.

Rozhodnutí KVOP č.j. _____ ze dne 29. 5. 2014 bylo žadateli dle dodejky doručeno dne 6. 6. 2014.

Dne 19. 6. 2014 podal žadatel proti odmítavému rozhodnutí rozklad (podle § 16 odst. 1 zákona o svobodném přístupu ve spojení s § 152 odst. 1 a 2 správního řádu) prostřednictvím KVOP k veřejné ochránkyni práv. S ohledem na skutečnost, že napadené prvoinstanční rozhodnutí nebylo vydáno některým ze subjektů uvedených v § 152 odst. 1 správního řádu (KVOP není ministerstvem ani jiným ústředním správním orgánem) bylo podání posouzeno (podle § 38 odst. 1 správního řádu) podle svého skutečného obsahu jako odvolání.

Odvolání bylo podáno oprávněnou osobou v odvolací lhůtě, bylo tedy posouzeno jako přípustné.

Žadatel navrhuje, aby odvolací orgán napadené rozhodnutí Kanceláře veřejného ochránce práv č.j. _____ ze dne 29. 5. 2014 v celém rozsahu zrušil a byly mu poskytnuty informace, které požadoval ve své žádosti.

II.

Shrnutí obsahu a důvodů odvolání

Podání odvolání odůvodňuje žadatel takto:

Interpretaci prvoinstančního správního orgánu, podle které žádá o objasnění důvodů (vnitřních motivů) ochránce při formulaci právních závěrů v jeho věci, považuje žadatel za irelevantní. Žadatel zdůraznil, že východiskem jeho žádosti byl obsah dopisu veřejného ochránce práv (sp. zn. _____ ze dne _____) ve kterém byl uveden odkaz na zákonné předpoklady pro vznik nároku na náhradu za ztrátu na platu. Žadatel je přesvědčen, že opíral-li se závěr předchozího veřejného ochránce práv o zákonné předpoklady, měla by být i jeho nástupkyně ve funkci schopna tyto zákonné předpoklady pojmenovat a vysvětlit. Žadatel dále poukázal na čl. 2 odst. 3 Ústavy, ze kterého dovozuje, že veřejná ochránkyně práv nemůže rozhodovat či činit závěry v rozporu s platnou právní úpravou. Je přesvědčen, že musí existovat odpovědi na jeho otázky. KVOP pak byla povinna jako povinný subjekt odpovědi neprodleně zpracovat a poskytnout.

Žadatel dále odkazuje na právní názory vyslovené k užití volné úvahy při rozhodování správního orgánu v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2004, č.j. 3 As 24/2004 (www.nssoud.cz). Žadatel uvádí, že pokud neobdrží konkrétní odpovědi na otázky uvedené v žádosti, budou závěry vyslovené veřejným ochráncem práv ve zmíněném šetření (vedeném pod sp. zn. 3839/2011/VOP/VBG) neplatné.

Žadatel dále poukazuje na názor vyslovený v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 10. 2011, č.j. 1 As 107/2011-70, bod 17 (www.nssoud.cz). Z něj dovozuje, že veřejný ochránce práv je povinen mít žadatelem požadované informace k dispozici. Neměl-li povinný subjekt k dispozici požadované informace, nemohl by ani dospět k právním názorům vysloveným v uvedeném šetření.

Žadatel dále žádá, aby byl vyrozuměn o ustanovení rozkladové komise a členech rozkladové komise.

K odvolání se vyjádřila vedoucí odboru právního KVOP tak, že neshledává námitky vznesené žadatelem za opodstatněné a odůvodňující změnu rozhodnutí. Navrhla odvolacímu orgánu rozhodnutí potvrdit.

III.

Funkční příslušnost k rozhodování o podaném odvolání

Žadatel ve svém podání požadoval, aby se jeho odvoláním (označeném jako rozklad – k tomu výše) zabývala veřejná ochránkyně práv. Žadatel požadoval, aby mu byly poskytnuty informace týkající se věcné působnosti veřejného ochránce práv.

Ze zákona o veřejném ochránci práv vyplývá, že veřejný ochránce práv je specifický kontrolní monokratický státní orgán, jehož činnost je hrazena ze samostatné kapitoly státního rozpočtu (§ 26 citovaného zákona). Veřejný ochránce práv je povinným subjektem ve smyslu § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, který má podle tohoto zákona povinnost poskytovat informace vztahující se k jeho působnosti.

V souladu s judikaturou (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č.j. 2 As 58/2007-52, publikovaném pod č. 1586/2008 Sb. NSS), dále v souladu příslušnými ustanoveními zákona o svobodném přístupu k informacím (§ 20 odst. 5 zákona) a s aktuálním zněním Statutu KVOP a Organizačním řádem KVOP (oba dokumenty jsou veřejně dostupné na www.ochrance.cz) je k rozhodování o podaném odvolání proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti o informace (bez ohledu zda se požadované informace týkaly činnosti KVOP či věcné působnosti veřejného ochránce práv) podle § 15 zákona o svobodném přístupu k informacím příslušný vedoucí KVOP (čl. III odst. 5 Organizačního řádu Kanceláře veřejného ochránce práv).

IV.

Právní posouzení napadeného rozhodnutí odvolacím orgánem

Podle ustanovení § 20 odst. 4 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím:

„Pokud tento zákon nestanoví jinak, použijí se při postupu podle tohoto zákona ... b) pro odvolací řízení ... ustanovení správního řádu; dále se při postupu podle tohoto zákona použijí ustanovení správního řádu o základních zásadách činnosti správních orgánů, ustanovení o ochraně před nečinností a ustanovení § 178; v ostatním se správní řád nepoužije.“

Podle § 89 odst. 2 správního řádu: *„Odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.“*

Vedoucí Kanceláře veřejného ochránce práv přezkoumal rozhodnutí prvoinstančního orgánu s ohledem na citovaná ustanovení a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

Argumentace žadatele rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2004, č.j. 3 As 24/2004 (www.nssoud.cz), který se vyjadřuje k limitům volné správní úvahy správního orgánu a požadavkům na přezkoumatelnost správního rozhodnutí, není případná. Jeho námitka nesměřuje proti napadenému rozhodnutí, ale proti závěrům veřejného ochránce práv vysloveným v rámci šetření vedeném pod sp. zn. 3839/2011/VOP/VBG. Nadto je z obsahu dopisů veřejného ochránce práv ze dne 8. 3. 2013 a 11. 3. 2013 zřejmé, že tam uvedené závěry byly poměrně podrobně vysvětleny a žadatel byl o nich informován.

Z obsahu dalších námitek vyplývá, že žadatel je přesvědčen o tom, že požadované informace (odpovědi na otázky 1.1 – 1.10) musely být v rámci šetření veřejného ochránce práv řešeny ještě před tím, než veřejný ochránce práv shrnul svoje právní závěry ve zmíněných dopisech. Žadatel v této souvislosti odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 10. 2011, č.j. 1 As 107/2011-70, bod 17 (www.nssoud.cz) a tam citovanou důvodovou zprávu k zákonu č. 61/2006 Sb.

Přestože tedy žadatel tvrdí, že jeho žádost směřovala k informacím, které se vztahují k působnosti povinného subjektu a které povinný subjekt má nebo by měl mít k dispozici, je z obsahu jeho žádosti zjevné, že požaduje (aby nad rámec informací sdělených v dopisech veřejného ochránce práv ze dne ze dne 8. 3. 2013 a 11. 3. 2013) se mu dostalo dalšího vysvětlení k právním závěrům ochránce. Žádost o informace tak žadatel pojímá jako specifický druh „opravného prostředku“, jehož prostřednictvím se snaží polemizovat se závěry veřejného ochránce práv.

K tomu však poskytování informací povinnými subjekty podle zákona o svobodném přístupu k informacím neslouží. Poskytování informací podle tohoto zákona je prostředkem veřejné kontroly nad činností povinných subjektů mj. státních orgánů. Povinné subjekty mají za podmínek stanovených zákonem povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti, které mají k dispozici. V této souvislosti lze připomenout § 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím, podle kterého se: *„Informací se pro účely tohoto zákona rozumí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakékoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního.“* Domnívá-li se žadatel, že veřejný ochránce práv by měl mít v souvislosti s šetřeným případem k dispozici odpověď na jakoukoliv otázku, potom se jedná o mylný předpoklad. Veřejný ochránce práv se v rámci svého šetření zpravidla zabývá pouze skutečnostmi a právní úpravou, které ve věci pokládá za relevantní. O svých závěrech (včetně způsobu jak k nim dospěl) následně informuje stěžovatele a šetřený úřad (srov. § 17 a § 18 zákona o veřejném ochránci práv). Zákon o veřejném ochránci práv, ani jiný zákon veřejnému ochránci práv nepředepisuje formální (s výjimkou požadavku na písemné vyhotovení) a obsahové náležitosti zprávy veřejného ochránce práv (přestože podrobné odůvodnění je pravidelnou součástí zpráv veřejného ochránce práv). Veřejný ochránce práv nemá povinnost požadované informace mít zaznamenané ani na jiném místě (např. v rámci vedeného spisu). Nelze tedy souhlasit s žadatelem, že by zákon ukládal veřejnému ochránci práv mít požadované informace (ve smyslu § 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím) k dispozici. Z obsahu příslušného spisu (sp. zn. 3839/2011/VOP/VBG) vyplynulo, že

právní hodnocení veřejného ochránce práv na žádném jiném místě než ve zmíněných dopisech ze dne 8. 3. 2013 a 11. 3. 2013 zaznamenáno není.

Je třeba přisvědčit názoru vedoucího odboru právního KVOP jako správního orgánu I. instance v tom, že zodpovězení dotazů vnesených žadatelem by vyžadovalo vytvoření nových informací ve smyslu § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím.

Podle § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím: „(4) *Povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací.*“ Z důvodové zprávy k zákonu č. 61/2006 Sb., kterým bylo do zákona o svobodném přístupu k informacím (s účinností 23. 3. 2006) vloženo výše citované ustanovení, vyplývá, že „*povinný subjekt je povinen poskytovat pouze ty informace, které se vztahují k jeho působnosti, a které má nebo by měl mít k dispozici. Naopak režim zákona o svobodném přístupu k informacím nestanovuje povinnost nové informace vytvářet či vyjadřovat názory povinného subjektu k určité problematice. Toto ustanovení nemá v žádném případě sloužit k nepřiměřenému zužování práva na informace, má pouze zamezit žádostem o informace mimo sféru zákona – zvláště časté jsou v této souvislosti žádosti o právní analýzy, hodnocení či zpracování smluv a podání – k vypracovávání takových materiálů nemůže být povinný subjekt nucen na základě své informační povinnosti, neboť taková úprava by byla zcela proti původnímu smyslu tohoto institutu. Pokud má být taková povinnost stanovena, musí tak učinit zvláštní zákon samostatnou úpravou (např. § 139 zákona č. 500/2004 Sb.). Naopak, pokud již povinný subjekt určitý dokument vypracoval a má tedy informace k dispozici, je povinen ji poskytnout. Podobně nebrání toto ustanovení vyhovět žádostem o výtahy z databází či části dokumentů.*“

Výkladem pojmu „*vytváření nových informací*“ podle § 2 odst. 4 zákona o svobodném se podrobně zabýval Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 9. 2. 2012, č.j. 1 As 141/201-67 (www.nssoud.cz). Podle Nejvyššího správního soudu sleduje § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím (v souvislosti s podmínkami pro omezení práva na informace uvedené v čl. 17 odst. 5 Listiny) legitimní cíl, a to vyvážit právo jednotlivců na poskytování informací veřejným zájmem na ochraně povinných subjektů před nepřiměřenou zátěží, kterou by pro ně znamenalo vytváření zcela nových informací, k jejichž tvorbě či evidenci nejsou jinak povinny. Pojem „*vytváření nových informací*“ je podle Nejvyššího správního soudu natolik neurčitý, že je třeba při jeho aplikaci ze strany povinných subjektů pečlivě dbát o to, aby byl vykládán ústavně konformním způsobem, tedy způsobem, který nebude nepřiměřeně zužovat rozsah ústavně zaručeného práva na informace.

Nejvyšší správní soud v uvedeném judikátu uvedl, že nalézt nějaké exaktní obecné kritérium nelze, vždy bude záležet na konkrétních okolnostech dané věci. Nejvyšší soud se nicméně pokusil ve svém rozsudku vymezit povinným subjektům bližší vodítka. Důvodová zpráva k zákonu č. 61/2006 Sb. (výše citovaná) uvádí na jedné straně příklady žádostí o prosté „*výtahy z databází či části dokumentů*“ (jejichž poskytnutí nemůže být s poukazem na § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím odpíráno), na druhé straně žádosti „*o právní analýzy, hodnocení či zpracování smluv a podání*“ (jejichž zpracování by již představovalo „*vytváření nových informací*“). Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/98/ES ze dne 17. 11. 2003 o opakovaném použití informací veřejného sektoru abstraktněji rozlišuje mezi situacemi, kdy výtahy z existujících dokumentů představují „*pouze jednoduchou operaci*“, a případy, kdy představují „*nepřiměřené úsilí*“. Nejvyšší správní soud v této

souvislosti za vhodné kritérium uvedl rozlišování mezi případy, kdy je povinný subjekt schopen požadované informace sestavit ze „zdrojových“ informací, kterými disponuje, v zásadě mechanickým způsobem, a situacemi, v nichž sestavení požadované informace překračuje rámec takových jednoduchých úkonů.

Obdobný názor na věc vyjádřili rovněž autoři komentáře k zákonu o svobodném přístupu k informacím (FUREK, Adam a Lukáš ROTHANZL. Zákon o svobodném přístupu k informacím a související předpisy: komentář 2. aktualizované a rozšířené vyd. Praha: Linde Praha, 2012, 1031 p. ISBN 978-807-2018-680, str. 83.): „Rozlišení obou kategorií musí být hledáno v míře ‚intelektuální náročnosti‘ činnosti, která by byla nutná pro přípravu odpovědi na žádost. O vytváření nové informace proto půjde pouze tehdy, jestliže k vytvoření odpovědi nestačí pouhé mechanické vyhledání a shromáždění údajů, které má povinný subjekt k dispozici a které jsou žadatelem poptávány, ale jestliže je nezbytné s těmito údaji provádět další zpracování nad rámec prostého ‚vtělení‘ do odpovědi na žádost“

S ohledem na obsah dotazů pokládaných žadatelem lze konstatovat, že poskytnutí odpovědi by znamenalo vytváření nových informací v podobě dalšího právního rozboru předmětné problematiky. Není povinností veřejného ochránce práv ani disponovat požadovanými informacemi. Z toho důvodu došlo k odepření informací v souladu s ustanovením § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím.

Pro doplnění vedoucí KVOP uvádí, že žadateli nebylo možné poskytnout vyžádané informace o členech rozkladové komise, neboť jeho podání nebylo posouzeno jako rozklad, ale jako odvolání (viz výše) a z toho důvodu nebyla rozkladová komise ustavována.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se v souladu s ust. § 91 odst. 1 správního řádu nelze odvolat. Proti tomuto rozhodnutí lze podat správní žalobu podle ustanovení § 65 a násl. zákona č. 152/2002 Sb., soudní řád správním, ve znění pozdějších předpisů. Žalobu je nutné podat u Krajského soudu v Brně do 2 měsíců od doručení tohoto rozhodnutí.

JUDr. Pavel Pořízek, Ph.D.
vedoucí Kanceláře veřejného ochránce práv

